

[Kurt Hansen]

Det er klart, at de efterlønsmodtagere, som er på denne 60 pct.-sats, er meget dårligt stillet.

Det andet ændringsforslag går ud på, at det er arbejdsgiverne, der skal betale efterlønsordningen. Fra starten var det meningen, at arbejdsgiverne skulle betale to tredjedele af efterlønsordningen. Vi har hele tiden ment det, som vi stiller ændringsforslag om nu, nemlig at det rigtigste ville være, at de betalte hele ordningen. Efter hvad vi kan se af de svar, vi har fået – senest det svar, vi i dag har fået på spørgsmål nr. 29 – dækker de arbejdsgiverbidrag, der er blevet indbetalt til efterlønsordningen, ikke de forpligtelser, arbejdsgiverne har i forhold til den fordeling, hvorefter arbejdsgiverne skulle betale to tredjedele af efterlønsordningen og lønarbejderne den sidste tredjedel. Meningen med denne ordning var netop, at den skulle være selv bærende, dvs. indbetalt af lønmodtagere og af arbejdsgivere.

Efter hvad vi kan se, opfylder arbejdsgiverne ikke de forpligtelser, og det har nok noget at gøre med, at de forudsætninger, beløbsstørrelserne er udregnet på baggrund af, har været helt forkerte. Hvis jeg ikke husker galt, var det sådan, at man forudsatte, at det var noget med 17.000, der ville benytte sig af ordningen i starten, og 5.000 mere hvert år fremover. Når der så bliver mange, mange flere, ændrer forudsætningerne sig naturligvis, og derfor mener jeg selvfølgelig også, det ville være rimeligt, at arbejdsgiverne faktisk kom til at betale alt, hvad de skulle, på baggrund af at de har betalt for lidt.

Men vores ændringsforslag går videre. Det ligger helt i tråd med de principper, vi tit og ofte har givet udtryk for, nemlig at det er arbejdsgiverne, der skal betale hele ordningen. Jeg må i denne forbindelse sige til SF, at det undrer mig, at SF'erne ikke kan være med til at pålægge arbejdsgiverne at betale hele efterlønsordningen. Vi har set, at arbejdsgiverne kun betaler 2 pct. af det samlede bidrag til det, der udbetales over arbejdsløshedskasserne, og det mener vi i virkeligheden er ganske uanstændigt. Arbejdsministerens forslag går ud på, at der skal ske forholdelser af indbetalingerne fra lønmodtagerne og også fra arbejdsgiverne. Ja men arbejdsgiverne skal jo bare have de penge igen igennem den fungerende elevrefusionsordning, så det mener vi også er urimeligt. Det er en en-

sidig udgift, man vil pålægge lønmodtagerne, og for at få det til at se pænt ud på papiret siger man: vi kradser også nogle penge ind fra arbejdsgiverne, men da vi jo ikke kan have, at arbejdsgivernes omkostninger stiger, må vi pumpe dem tilbage i arbejdsgivernes lommer ad andre kanaler. En sådan politik tager VS naturligvis afstand fra.

Jeg skal naturligvis på VS' vegne anbefale, at man stemmer for de to ændringsforslag, som VS har stillet, og hvoraf SF har tilsluttet sig det ene. Jeg er selvfølgelig interesseret i at høre SFs forklaring på, hvorfor man ikke kan stemme for et ændringsforslag, der pålægger arbejdsgiverne at betale efterlønnen.

Glistrup (FP):

Spørgsmålet om efterløn er alene et spørgsmål om ren og skær sociallovgivning, om førtidspension. Derfor må det som al anden social lovgivning, al anden førtidspension, betales af skatteyderne i bred almindelighed, og derfor kan der ikke være nogen som helst tvivl om, at man skal stemme nej til VS' ændringsforslag nr. 2.

Hvad angår ændringsforslag nr. 1, stiller det sig noget anderledes, for man kan bestemt ikke nægte, at gode hjerter og gode viljer må have den største sympati for dette forslag stillet af SF og VS. Men som statens og hele samfundets situation er, må vi desværre svare med det gamle refræn: »Du har min sympati, men du har ikke noget at have den i«, for kendsgerningen er jo simpelt hen, at staten ikke har råd til yderligere at gå den vej, som man så letsindigt indlod sig på i efteråret 1978.

Det er så ganske og aldeles oplagt, at det vil være vidunderligt, når engang et folketingsflertal herinde tilstrækkelig længe har handlet tilstrækkelig fornuftigt til, at vi får råd til, at også de mennesker, som er i begyndelsen af tresserne, kan få lov til at trække sig tilbage og få deres gode år med at sykle med børnebørn, kolonihaver, rejser, efterlønsklubber, og hvad der ellers kan være, altså at vi kan nå frem til en generel nedsættelse af 67 års pensionsgrænsen. Det er det, vi må sigte imod.

Derimod er det at udtage bestemte grupper, som i særlig grad yder bidrag til den socialdemokratiske valgkamp, og sige, at de skal have særprivilegier på andre befolk-